

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1750-23

ערר 1751-23

לפני כבוד חברי הוועדה:

ערן עסיס, עו"ד - יו"ר

טניה חכמוב, רו"ח - חברה

מפעל מתכת - אריה הנפלד בע"מ, ח.פ. 510359565
באמצעות עו"ד חנא דאהר

העוררת:

נגד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. בפנינו בקשה להארכת מועד להגשת העררים שבנדון. נציין תחילה בקצרה למען הסדר הטוב את המועדים הרלוונטיים לטיפול בבקשות המענק של העוררת:

(א) במועד שאינו ידוע לוועדה, העוררת הגישה בקשות למענקים בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – החוק או חוק התוכנית לסיוע כלכלי), וזאת ביחס לתקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020. בסמוך לאחר מכן, שולמו לעוררת מקדמות בסך כולל של 800 אלף ש"ח.

(ב) בהחלטות המשיבה מיום 1.3.2021 ומיום 8.7.2021 התקבלו בקשות העוררת למענק באופן חלקי בלבד. בשתי החלטות, הופחת סכום המענק שהעוררת זכאית לו לסך כולל של כ-180 אלף ש"ח.

(ג) כנגד החלטות אלו הגישה העוררת השגה, ביום 31.5.2021 וביום 20.7.2021. השגות אלו הוגשו על ידי מר משה נחמד, שעל פי הסברי העוררת נתן לחברה באותה העת שירותי ניהול כספים, במסגרת חברה אחרת שבה עבד, ושימש כסמנכ"ל ב-Outsourcing.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

(ד) בחודש נובמבר 2022 – כמעט שנה וחצי לאחר הגשת ההשגה הראשונה – נדרשה המשיבה לראשונה לטפל בהשגות העוררת, ופנתה אל העוררת לקבלת מסמכי הנהלת חשבונות. העוררת הסבירה בדיעבד כי באותה העת, העסקתו של מר נחמד כסמנכ"ל הסתיימה, אולם לעובדי החברה העוררת לא הייתה גישה לתיבת הדואר האלקטרוני. המשיבה פנתה אל העוררת בתאריכים 24.11.2022, 4.12.2022 ו-18.12.2022.

(ה) ביום 3.1.2023, משלא נענו פניות המשיבה, ניתנה החלטה הדוחה את ההשגה.

(ו) ביום 11.7.2023 נוצר במערכות שע"מ חוב מס כנגד העוררת, בגין אי החזרת יתרת המקדמות העולה על המענק המאושר.

(ז) ביום 10.10.2023 הגישה העוררת את הבקשה להארכת מועד שבנדון.

2. העוררת טענה כי במסגרת ההשגות, השתמש מר נחמד, ששימש כסמנכ"ל הכספים שלה באותה העת, בכתובת הדואר האלקטרוני השייכת לחברה החיצונית שבה הוא הועסק. לטענת העוררת, העסקתו של מר נחמד הסתיימה כשנתיים לפני הגשת הערר – קרי, בסביבות הרבעון האחרון של שנת 2021, ומאז לא הייתה לעובדיה גישה לדואר האלקטרוני שנשלח אליה. העוררת הסבירה כי רק לאחר שנודע לה על קיומו של חוב במערכת שע"מ, היא החלה ב"מרדף" אחר המסמכים הרלוונטיים לצורך המשך טיפול הולם בנושא (ואף פנתה למשיבה לקבלת העתק ההשגה ולא נענתה). לטענת העוררת, משלא ידעה על משלוח ההודעות, לא ניתנה לה הזכות להגיב לדרישת המסמכים ולנהל את הליך ההשגה. העוררת ציינה כי תגובת המשיבה ניתנה באיחור רב – כשנה וחצי לאחר הגשת ההשגה - והעירה כי היה על המשיבה ליתן החלטה בהשגה כבר ביום 28.9.2021. העוררת ביקשה לקבל ארכה להגשת הערר, ולצד זאת ביקשה להקפיא את הליכי הגבייה (וכן לקבל העתק של ההשגה שהוגשה).

3. בתגובת המשיבה לבקשת הארכת המועד, נטען כי העוררת מתנהלת בחוסר ניקיון כפיים שכן המשיבה פנתה אליה מספר פעמים והיא מצידה "שקטה על שמריה". המשיבה הביעה תמיחה מדוע מחליפי המייצג לא עקבו אחר ההשגות ולא ביקשו להחליף את כתובת הדואר האלקטרוני על מנת להתעדכן בהקדם לגבי תוצאות ההשגה מול המשיגה. המשיבה הדגישה כי ניתן היה לצפות ממחליפי המייצג לערוך חפיפה ולקבל מידע בדבר פעולות ומשימות שיש לעקוב אחריהן, ומשלא עשו כן – אין הצדקה להארכת המועד.

4. המשיבה טענה כי משלוח דואר אלקטרוני והודעות כתובות (SMS) לכתובות שעודכנו על ידי המבקש בעת הגשת הבקשה מהוות המצאה כדין, מיום השליחה של ההודעה ולא מיום קבלתה. לשיטת המשיבה, בהתאם לסעיף 24 לחוק, המחיל על המצאת הודעות את סעיף 238 לפקודה, יש לראות את העוררת כמי שידעה על ההחלטה כבר ממועד נתינתה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המשיבה הוסיפה כי מבחינתה היא פעלה בהתאם לדין ומסרה את החלטה לכתובת שנמסרה על ידי המייצג, והעוררת היא זו שחדלה מלעקוב אחרי הודעותיה – כך שאין בכך בכדי להצדיק הגשת הערר באיחור.

5. המשיבה הזכירה כי לצורך הגשת ערר באיחור נדרשים "טעמים מיוחדים שיירשמו". המשיבה לפסיקה ממנה עולה כי ככלל, הארכה תינתן כאשר מדובר בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת העורר או בא כוחו (כגון מוות או מחלה), וכן לפסקי דין המצביעים על הצורך בהקפדה ובהפעלה זהירה של סמכות הארכת המועד, תוך הדגשה כי אי ידיעה או אפילו רשלנות של מייצג אינה מהווה טעם מיוחד המצדיק את האיחור.

6. לטענת המשיבה, אין מקום לטענות כלפיה בנוגע לאיחור במתן החלטה בהשגה, כיוון שהמשיבה עיכבה את מתן החלטה על מנת ליתן לעוררת שהות להגיב ולמסור מסמכים, ודווקא העוררת היא זו שלא נענתה לבקשות הבירור. המשיבה עמדה על העומס הרב שבו היא שרויה והדגישה, בשים לב לפסיקה, כי איחור שלה אינו שווה ערך לאיחור של האזרח; בנוסף הפנתה המשיבה לפסיקה ממנה עולה כי איחור בהחלטה בהשגה אינו מהווה עילה לקבלת הערר.

7. לצד זאת הוסיפה המשיבה כי גם מנקודת מבטה של העוררת חל איחור, שכן החוב בשע"מ עודכן כבר ביום 11.7.2023 ורק ביום 10.10.2023 – בחלוף 3 חודשים – הגישה העוררת את הערר, אף שידעה שהערר מוגש באיחור והיה עליה למהר ולהגישו באופן מיידי. המשיבה אף ציינה כי כתובת המייצג לעניין בקשות המענק עודכנה רק ביום 21.9.2023 – גם זאת בחלוף למעלה מ-45 ימים שבהם נדרשת העוררת להגיש את הערר.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינו בבקשה ובתגובה שהגישה המשיבה, באנו לכלל מסקנה כי **דין הבקשה להתקבל**. בתמצית, אנו סבורים שהחלטה בהשגה לא הומצאה לעוררת כלל (ולמצער לא במועד נתינתה). להלן נעמוד בהרחבה על טעמי החלטתנו.

רקע – המצאה בדואר אלקטרוני

9. המועד להגשת ערר קבוע בסעיף 21(ב) לחוק: "**על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 21, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו**" (ההדגשות נוספו).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

10. במקרה שבו יש ספק לגבי מסירת ההחלטה, כיצד קובעים אם ומתי נמסרה כדין? סעיף 24 לחוק מחיל על המצאת הודעות את הוראות סעיף 238 לפקודת מס הכנסה. סעיף 238(א) לפקודה קובע כך: "הודעה ניתנת להמצאה לאדם בין לידו ובין בדואר רשום לפי מען עסקו או מענו הפרטי כפי שהם ידועים לאחרונה...".

11. סעיף 238 לפקודה אינו כולל התייחסות כלשהי לאפשרות של משלוח באמצעות דואר אלקטרוני. בערר 1253-23 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 6.6.2023; להלן – עניין יסוד המעלה) נקבע, בהמשך לפסיקה קודמת, כי סעיף 238 אמנם קובע הוראות לעניין המצאה ידנית או בדואר רשום, אך אינו שולל המצאה בדרכים אחרות. עוד נקבע בעניין יסוד המעלה כי ניתן ללמוד על הסטנדרטים הראויים לעניין המצאה הנעשית באמצעות דואר אלקטרוני מחוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים, התשע"ח-2018 (להלן – חוק תקשורת דיגיטלית) – הגם שחוק זה טרם נכנס לתוקף ולא חל במישרין על ההמצאות לעניין החוק שלפנינו.

12. על רקע זה, יש מקום להרחיב אודות מנגנוני האימות שנקטו בחוק תקשורת דיגיטלית על מנת להבטיח שהודעות דיגיטליות נשלחות ליעד הנכון. חוק תקשורת דיגיטלית, שכאמור עוד לא נכנס לתוקף, כולל הסדרה של רישום מען דיגיטלי במרשמים המתנהלים לפי חוק – כגון רשם האוכלוסין, רשם החברות וכדומה (סעיף 3ב); החוק מקנה לגופים ציבוריים אפשרות להתבסס על המצאה דיגיטלית שתהווה חלופה להמצאה פיזית של מסמכים, אם הם עושים שימוש במערכת דיוור מאושרת מראש (סעיף 3ג). לצד זאת נקבע בחוק כי ניתן למסור מסרים באמצעי דיגיטלי לאדם שמסר בהסכמה פרטים ליצירת קשר, באותו עניין שלשמו נמסרו הפרטים, גם שלא בתנאים שנקבעו בסעיף 3ג (סעיף 3ד). אם כן, חוק תקשורת דיגיטלית קובע מסגרת לאימות פרטי יצירת הקשר הדיגיטליים של אנשים וחברות, במסגרת המרשמים הרשמיים של המדינה, ומבטיח שיתקיים משלוח מאומת במערכת דיוור אמינה, אולם יחד עם זאת החוק מרשה לגוף ציבורי לבקש ולקבל "אד הוק" הסכמה לכך שבעניין מסוים, המסר הדיגיטלי יועבר לאמצעי דיגיטלי ספציפי – אף שלא בתנאים הספציפיים שנקבעו בחוק.

13. כאן המקום להזכיר כי בעת הגשת בקשה למענק לפי חוק התוכנית לסיוע כלכלי, מגיש הבקשה נדרש לציין כתובת דואר אלקטרוני ומספר טלפון נייד למשלוח הודעות, והוא נדרש לאשר באופן פוזיטיבי כי ההודעות וההחלטות לגבי הבקשה יישלחו לכתובת שצוינה (ראו ערר 1491-23 אליהו שמש עפר השפלה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 15.6.2023, פסקה 26 להחלטה. חוק תקשורת דיגיטלית כאמור אינו חל, אך נראה כי גם אם היה חל – הייתה בהתנהלות זו של המשיבה דוגמה להסדר השיורי, המאפשר לה לקבוע בהסכמה מנגנון מוסכם למשלוח הודעות באמצעי דיגיטלי.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המצאת הודעות דואר אלקטרוני באיחור

14. ברוח הוראותיו של חוק תקשורת דיגיטלית, אנו סבורים שאין מניעה שהמשיבה תבקש ותקבל את הסכמת העוסק להמציא את הודעותיה והחלטותיה באמצעות דואר אלקטרוני. על אף חסרונות מערכת הדיוור של המשיבה (שנסקרו היטב בעניין יסוד המעלה), יש בוודאי תועלת רבה בשימוש בדואר אלקטרוני חלף המצאת מסמכים כתובים, ואנו סבורים שיש מקום לפרש את הוראות החוק באופן המתיישב עם התנהלות זו של המשיבה. העובדה שהעוסק מציין באופן פוזיטיבי בעת הגשת הבקשה את כתובת הדואר האלקטרוני ואת מספר הטלפון, ומאשר שהוא מסכים לכך שההודעות יימסרו אליו באמצעים אלו, מהווה שיקול מכריע לעניין זה.

15. יחד עם זאת, איננו סבורים שהסכמה זו נמשכת לנצח. כמו כתובת פיזית, גם כתובת דיגיטלית יכולה להשתנות. אי אפשר להניח שכתובת שנמסרה למשיבה לפני מספר שנים מהווה כתובת ראויה להמצאת מסמכים, גם אם ניתנה הסכמה לכך בשלב ראשון. בתחילת הדרך, יהיה זה סביר לצפות שהעורר יקפיד על זמינות בכתובת הדואר האלקטרוני שנמסרה על ידו בעת הגשת הבקשה, שהרי הוא הסכים לכך. לא יהיה זה בלתי סביר להניח שהסכמת העוסק נמשכת לאורך זמן, גם אם מתקיים הליך נוסף של השגה (ולא הובהר בפנינו בהליך זה אם מתקיים אישור נוסף של הכתובת והדואר האלקטרוני בעת הגשת ההשגה). מכל מקום, כשמדובר בעניין הנמשך על פני זמן רב, ובפרט אם הזמן ארוך מהצפוי, אין מנוס מהמסקנה שההסכמה פוקעת. אי אפשר לצפות מהעוסק המגיש בקשה להישאר זמין לנצח.

16. הליך המענקים נועד להיות הליך פשוט ויעיל (ראו עמ"נ 27710-06-21 ב.ג בטחון הצפון אבטחת מוסדות ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 3.1.2022). המחוקק קבע למשיבה לוחות זמנים מוגדרים להשלמת התהליך: 120 ימים לכל היותר למתן החלטה בבקשה ו-120 ימים נוספים למתן החלטה בהשגה. לטעמנו, זהו גם טווח הזמנים הרלוונטי שבו ניתן להניח שהעוסק מסכים להישאר זמין בדואר האלקטרוני. ככל שהחלטה נבחנת בחלוף זמן רב, לאחר המועד הקבוע בחוק למתן החלטה בהשגה, ובפרט ככל שחולף זמן רב יותר, לא יכולה המשיבה עוד להסתמך באופן בלעדי על פרטי הדואר האלקטרוני שנמסרו בתחילת הדרך, גם אם אלו נמסרו בהסכמה.

17. אין לקבל את טענת המשיבה, כאילו כל עוד ה"עניין" פתוח, האחריות על עדכון הכתובת רובצת על כתפי העוררת, שכביכול היה עליה לדאוג לכך שמי שממלא את התפקיד יהיה ער לכל העניינים התלויים ועומדים. לטעמנו, זוהי ציפייה סבירה בטווח של ארבעת החודשים שלאחר הגשת ההשגה, אך ציפייה זו אינה סבירה בחלוף המועד. בוודאי ובוודאי שהציפייה אינה סבירה בחלוף שנה וחצי מאז שהוגשה ההשגה. אין מניעה שהמשיבה תנקוט גישה של 'ניסוי וטעיה', ותנסה לשלוח את ההודעה לכתובת שצוינה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

למרות הזמן שחלף, אולם עליה להכיר בחסרונותיה של גישה זו, ובאפשרות שהעוסק אינו זמין עוד בכתובת שצויינה.

18. במקרה שלפנינו, המשיבה כבר ערכה למעשה הליך של ניסוי טעיה, ולמרות זאת עצמה את עיניה לתוצאות ההליך. הנציג שטיפל בהשגה פנה אל העוררת בכתובת הדואר האלקטרוני לקבלת מסמכים, וראה שלא מתקבל מענה. הוא ידע שחלפה שנה וחצי מאז הוגשה ההשגה, ושפניות אל העוררת בדואר האלקטרוני אינן נענות – ואף על פי כן החליט להתעלם מכך. במאמץ לא גדול, יכול היה נציג העוררת להיווכח שכתובת הדואר האלקטרוני שייכת ל-Domain אחר, ולא לאתר אינטרנט שמזוהה עם העוררת. לא מן הנמנע כי מסמכים אחרים שהוגשו למשיבה בתקופות הרלוונטיות יכולים להעיד על כך שמר נחמד הפסיק לעבוד בחברה. ניתן היה לנקוט מאמץ אקטיבי לבירור אמצעי הקשר של העוררת, ואולם נראה כי לא נעשתה בדיקה כלשהי. בחלוף זמן רב כל כך, אין מנוס מהמסקנה האחריות לאימות הכתובת רובצת על כתפי המשיבה.

19. אכן, המחוקק לא קבע סנקציה של קבלת הערר, במקרה של איחור בהחלטה ההשגה, ואולם אין פירוש הדבר שהמשיבה יכולה להתעלם מהעובדה שחלף זמן רב כל כך. העולם אינו קופא במקומו בזמן שחולף. המציאות משתנה, בעסק ומחוצה לו. גם הסכמת העוסק לקבל תגובה בדואר האלקטרוני אינה קופאת ואינה עומדת בהכרח בעינה לאורך זמן רב כל כך. בנסיבות מסוימות, המשיבה יכולה וצריכה לברר אם הכתובת מעודכנת – והמקרה שלפנינו הוא דוגמה מובהקת לכך. בראות המשיבה שלא מתקבלת תגובה, בחרה המשיבה בפתרון הקל של דחיית ההשגה.

20. בנסיבות שנוצרו, אנו קובעים כי ההחלטה בהשגה לא הומצאה לעוררת כדיון, כיוון שבזמן ההחלטה בהשגה, לא ניתן היה להניח שהעוררת מסכימה להמצאה בכתובת הדואר האלקטרוני שצויינה.

21. המועד שבו נמסרה ההחלטה בפועל לידי העוררת לא הובהר על ידי הצדדים. מקובלת עלינו טענת העוררת כי פעלה באופן מיידי מעת שנודע לה על קיומו של חוב. העוררת הסבירה כי גם באותה העת, המסמכים לא היו בידיה, ולפיכך, גם לא הייתה לה דרך לדעת באופן מיידי מהו שלב הטיפול הנדרש ומה עליה לעשות כדי למצות את זכויותיה. אילו היה בידי העוררת מסמך המורה לה לפעול להגשת ערר בתוך 45 ימים, ניתן היה להבין את טענות המשיבה בנוגע למועד המדויק שבו הוגש הערר, אלא שגם מסמך ההחלטה בהשגה, המורה לעוררת על הזכות להגשת ערר, לא נמסר לעוררת אלא לאחר פניותיה.

22. בסופו של דבר, הערר הוגש 3 חודשים לאחר שעודכן החוב בשע"מ. אין בידינו מידע לגבי המועד המדויק שבו עודכנו נציגי העוררת על קיומו של החוב ועל מועדי הפניה לקבלת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המסמכים השונים, ואולם במכלול – בשים לב גם לכך שהחלטה בהשגה כלל לא הייתה בפני העוררת – מקובל עלינו כי מדובר בטווח זמן סביר לנקיטת ההליך בנסיבות העניין.

23. כאמור לעיל, המועד להגשת ערר הוא בתוך 45 ימים מהמועד שבו נמסרה לעוררת ההחלטה, ואולם כאמור בתקנה 6 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל ובוועדת הערר), התשפ"א-2020, מועד זה ניתן להאריך "מטעמים מיוחדים שיירשמו". אף אילו היינו סבורים כי משלוח הדואר האלקטרוני היווה המצאה כדין, ואזי הגשת הערר נעשתה באיחור – מכלול הנסיבות מצדיק את האיחור, מאותם טעמים שנדונו לעיל. העוררת לא ידעה על החלטה ולא הייתה לה דרך לדעת עליה. היעדר הידיעה נבעה מנסיבות שאינן תלויות בה – מהעובדה שהמשיבה שלחה את ההודעה לכתובת הדואר האלקטרוני לא עדכנית, ולא ביררה מהי הכתובת העדכנית אף כשראתה שפניות אחרות שלה אינן מקבלות מענה.

המשך בירור הערר

24. הערר נסוב על החלטת המשיבה לדחות על הסף את ההשגה שהגישה העוררת, וזאת כביכול מפאת היעדר תגובה מצידה. המשיבה לא ציינה כל טעם מהותי לדחיית ההשגה, ואף לא ציינה אילו מסמכים ביקשה מהעוררת, מדוע לדעתה הם היו נחוצים לצורך בירור ההשגה או מה המסקנות שניתן להגיע אליהן בהיעדרם של מסמכים אלו. בשלב זה, אין בידי הוועדה אפשרות לבחון האם לאשר את החלטת המשיבה בשלב ההשגה או לשנות אותה, מהטעם הפשוט שעדיין לא התקבלה החלטה לגופו של עניין.

25. עמדנו בהרחבה לעיל על הנסיבות שבגינן לא הגישה העוררת את המסמכים שהתבקשו על ידי המשיבה. העוררת לא הייתה ערה לכך שנשלחו אליה הודעות, ולא ניתן היה לצפות לתגובה ממנה בכתובת הדואר האלקטרוני שאליה נשלחו ההודעות. כיוון שנענינו לבקשת הארכת מועד, המסקנה המתבקשת היא כי גם החלטה בהשגה, הנשענת על אותם טעמים – תבוטל.

26. בנסיבות אלו, אנו מורים על החזרת הערר לשלב ההשגה. בהמשך, יפעלו הצדדים באופן הבא:

(א) בתוך 21 ימים ממועד מתן החלטה זו, המשיבה תודיע לעוררת אילו מסמכים נחוצים לה לצורך מתן החלטה בהשגה.

(ב) לאחר מכן, בתוך 14 ימים, תמסור העוררת למשיבה את המסמכים המבוקשים.

(ג) לאחר מכן, בתוך 30 ימים, תיתן המשיבה החלטה בהשגה שהגישה העוררת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

(ד) במידת הצורך, תהא המשיבה רשאית לעכב ב-60 ימים את כל אחד מהמועדים שנקבעו לעיל למתן הודעות והחלטות מטעמה, וזאת לנוכח התפקידים הדחופים והחשובים המוטלים על המשיבה בעת מלחמה. טוב תעשה המשיבה אם תעדכן את העוררת על עיכוב כאמור.

(ה) המשיבה רשאית לפנות לעוררת בכתובת הדואר האלקטרוני המעודכנת שנמסרה למשיבה עובר להגשת הערר.

(ו) בהינתן העובדה ששלב ההשגה טרם מוצה, הליכי הגבייה יופסקו.

27. הערר ייסגר ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ד, 30/11/2023, בהעדר הצדדים.

1751-233, 1750-23

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה